

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 96/2020-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku, zo sudcu Petra Straku a sudcu Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Gabrielom Blehom, Ladislava Dérera 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie neurčeným zásahom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 24/2012 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Gabrielom Blehom, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) bližšie neurčeným zásahom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 24/2012 (ďalej tiež „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že v napadnutom konaní bol sťažovateľ obžalovaný z trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona. Sťažovateľ tvrdí, že spáchanie tohto skutku mu nikdy nebolo preukázané a *„skutok skoncipovaný v obžalobe bol ďaleko od reality“*. Vo vzťahu k napadnutému konaniu sťažovateľ namieta nezákonnosť *„nariadenia psychiatrickej liečby ústavnou formou v roku 2012“*, keďže mu bola nariadená bez toho, aby mu bola preukázaná trestná činnosť. Dôsledkom nariadenia psychiatrickej liečby bolo podľa sťažovateľa *„poškodenie dobrého mena-cti-povesti“* a znemožnenie rodinného a súkromného života. Poukazuje na to, že v dôsledku rozhodnutia okresného súdu bol nútený zmeniť svoje rodné priezvisko. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že v jeho trestnej veci rozhodoval na okresnom súde sudca, ktorý bol už v tom čase neprávoplatne odsúdený pre trestný čin, pričom tento zamietol všetky sťažovateľove návrhy na dokazovanie a rozhodol okrem toho aj nezákonne, keď nemožno niekomu nariadiť nijaký trest (ani alternatívy v podobe ochranných opatrení), ak nie je obžalovanému preukázaná nejaká trestná činnosť v zmysle prezumpcie nevinoty.

3. Súčasťou sťažnostných námietok sťažovateľa bolo aj konštatovanie, že sťažnosť v rovnakej veci už ústavnému súdu podával v roku 2017, pričom požiadal o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov, čomu však nebolo vyhovené. Poukazuje na skutočnosť, že postup ústavného súdu v konaní o jeho predošlej sťažnosti nebol správny, keďže už má *„v iných netrestných konaniach (na ochranu osobnosti) pridelených bezplatných advokátov“*.

4. Sťažovateľ preto žiada, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„1. Ústavný sud SR konštatuje, že [REDACTED], [REDACTED] v konaní so spisovou značkou 6T/24/12 (OsBA5) bolo odňaté právo na spravodlivý súdny

proces bez priedahov, nielen pred súdom, ale aj pred orgánmi činnými v trestnom konaní a ruší rozsudok z uvedeného konania.

2. Ústavný sud SR priznáva ústavnému sťažovateľovi zadostučinenie vo výške 15.000.- Eur za reputačnú, morálnu, časovú, pracovnú i zdravotnú ujmu.

3. Ústavný sud SR nariaduje bývalému sudcovi [REDAKOVANÉ] sa písomne ospravedlniť ústavnému sťažovateľovi za vydanie nezákonného rozsudku.

Zároveň vás žiadame o priznanie trov pre môjho právneho zástupcu, ktorý tu vystupuje ako ex-offo advokát. Centrum právnej pomoci v trestných veciach takéhoto advokáta zo zákona neprideluje.“

5. Ústavná sťažnosť po jej doručení nebola pridelená sudcovi spravodajcovi. Plénum ústavného súdu prijalo 16. októbra 2019 dodatok č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa čl. X bodu 5 rozvrhu práce vecí, ktoré neboli v období od 17. februára 2019 do 16. augusta 2019 pridelené sudcom spravodajcom, boli prerozdelené náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov medzi sudcov menovaných do funkcie 10. októbra 2019. Ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce bola prejednaná v III. senáte ústavného súdu, ktorý pracuje v zložení [REDAKOVANÉ] (predseda senátu), [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251.

9. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa § 34 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak (odsek 1).

Ak je navrhovateľ advokátom, nemusí byť v konaní zastúpený (odsek 2).

12. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

13. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú

osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

14. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

15. Podľa § 123 zákona o ústavnom súde:

(1) Ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

16. Ústavný súd konštatuje, že návrh v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde. Z petitu ústavnej sťažnosti ani z obsahu jej odôvodnenia nie je možné jednoznačne identifikovať konkrétny zásah, ktorý sťažovateľ namieta. Sťažovateľ nepriložil k svojej ústavnej sťažnosti žiaden dôkaz, na základe ktorého by bolo možné zásah identifikovať, preukázať a tvrdenia sťažovateľa takto verifikovať. Sťažovateľ k svojej ústavnej sťažnosti síce predložil plnomocenstvo, z ktorého vyplýva udelenie splnomocnenia advokátovi, toto však nie je sťažovateľom podpísané. Celý obsah sťažnosti je navyše neprehľadný, zmätočný a absentuje v ňom relevantné odôvodnenie existencie zásahu do sťažovateľom

namietaného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Ústavný súd preto návrh pri jeho predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nespĺnenie zákonom ustanovených náležitostí.

18. Ústavný súd sťažovateľa na odstránenie vytýkaných nedostatkov ústavnej sťažnosti nevyzýval, keďže z jeho skoršej rozhodovacej činnosti vo vzťahu k sťažovateľovi (sp. zn. Rvp 1224/2017) vyplýva, že napadnuté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 6 T 24/2012 je právoplatne skončené, a to právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3 To 34/2013 z 23. júla 2013. Na tejto skutočnosti nič nemení ani dovolanie podané sťažovateľom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky odmietnuté jeho uznesením sp. zn. 6 Tdo 61/2016 z 29. marca 2017. Z uvedených skutočností vyplýva, že aj v prípade, ak by zo strany sťažovateľa boli odstránené nedostatky ústavnej sťažnosti, bolo by potrebné ju podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnuť ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu